

Uchwała nr 178/XLVI/2007
Senatu Politechniki Warszawskiej
z dnia 25 kwietnia 2007 r.

w sprawie uzupełnienia tablicy informacyjnej przy pomniku poświęconym udziałowi profesorów PW w akcji V1 i V2

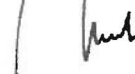
Senat Politechniki Warszawskiej, działając na podstawie § 9 ust. 3 Statutu PW, wyraża zgodę na umieszczenie tablicy informacyjnej przy pomniku przed Gmachem Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych, poświęconym udziałowi profesorów PW w akcji V1 i V2. Tekst napisu na tablicy stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

Sekretarz Senatu

dr inż. Teresa Ostrowska

R e k t o r

prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kurnik

UDZIAŁ PROFESORÓW POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ W AKCJI V1 i V2

Prace nad niemiecką bronią raketową V1 i V2 były prowadzone od 1936 roku w ośrodku doświadczalnym w Peenemünde na bałtyckiej wyspie Uznam. Informacje o tej broni, zbierane w latach 1940–1943 przez polskie komórki wywiadowcze, między innymi przez Biuro Studiów Przemysłowo-Gospodarczych Komendy Głównej Armii Krajowej i grupę „Lombard” przekazywano do Londynu. Na podstawie tych informacji, których zdobycie okupione zostało życiem wielu ludzi, jak też zdjęć dokonanych przez aliancki zwiad lotniczy, brytyjskie siły powietrzne przeprowadziły w nocy z 17/18 sierpnia 1943 roku nalot niszczący ośrodek w Peenemünde.

Po nalocie zakłady montażowe V1 i V2 przeniesiono w głąb Niemiec, a poligon doświadczalny w okolicy wsi Blizna koło Mielca. Meldunki o wystrzeliwaniu pocisków z Blizny i o rejonie ich upadków w oddalonych o 200 km Sarnakach nad Bugiem przekazywano do Komendy Głównej AK w Warszawie, łącznie z zebranymi szczątkami rozerwanych rakiet. Uzyskane materiały były analizowane w Referacie Lotniczym wywiadu AK kierowanym przez absolwentów PW inż. Antoniego Kocjana i inż. Stefana Waciórskiego. Wywiad AK współpracował z grupą profesorów Politechniki Warszawskiej pod kierunkiem byłego rektora PW prof. Józefa Zawadzkiego.

W dniu 20 maja 1944 r. w rejonie Sarnak w ręce Armii Krajowej dostała się rakietą V2, która nie wybuchła. Rakietą tą została ukryta i rozmontowana, a najważniejsze jej części przetransportowano do Warszawy, co wydatnie uzupełniło gromadzone informacje. W toku badań prowadzonych na Politechnice prof. Janusz Groszkowski określił budowę i parametry urządzeń nadawczo odbiorczych i elektrycznych rakiety, prof. Bohdan Stefanowski analizował konstrukcję silnika pocisku, a prof. Marcei Struszyński odkrył, że jednym ze stosowanych paliw był nadtlenek wodoru o wysokim 80% stężeniu.

Ukoronowaniem działań AK było wysłanie do Londynu sporządzonej dokumentacji i ważniejszych części rakiety. Przerzutu dokonano samolotem RAF, który po starcie z Brindisi (Włochy) wylądował w nocy z 25/26 lipca 1944 r. w okupowanej Polsce na konspiracyjnym lądowisku, we wsi Wał Ruda koło Tarnowa (operacja „Most III”). Materiały przewiózł były Szef Biura Studiów Gospodarczych II Oddziału KG AK kapitan Jerzy Chmielewski i dostarczył je oficerom polskiego wywiadu w Londynie, którzy w imieniu Rządu Polskiego dokonali przekazania ich Brytyjczykom.